

Den anvisade platsen

(Det ringer på dörren. En ung kvinna går fram till spegeln, rättar till sitt hår under lätt nynnande och fortsätter sedan till dörren. Ny ringsignal. Kvinnan öppnar dörren. En ung man kommer in.)

VÄRDINNAN

Välkommen! Var det lätt att hitta hit?

GÄSTEN

Ja, jo. Det gick bra, jag... hade lite problem med att hitta gatan.

VÄRDINNAN

Va bra! Kom in, jag har serverat en liten apperitif i vardagsrummet.

GÄSTEN

Tack.

(De går in i vardagsrummet; värdinnan först och gästen i hennes släptåg. Han tittar sig omkring, rör lite tafatt på händerna, stoppar dem i fickorna.)

GÄSTEN

Va fint du har det. Jag gillar—

VÄRDINNAN

(avbryter)

Tycker du det? Va glad jag blir! Kom. Varsågod och sitt!

GÄSTEN

I den gamla stolen?

VÄRDINNAN

Jaaa... Var annars?

GÄSTEN

Nej jag tänkte bara...

VÄRDINNAN

Är det nåt fel på den?

GÄSTEN

Va? Nej, nej! Inte alls.

(Han sätter sig med en djup suck, vrider sig ner så att stolens skinnklädnad knarrar.)

GÄSTEN

Gud vilken skön stol! Är den gammal?

VÄRDINNAN

Ja, flera hundra år tror jag, vi har alltid haft den i familjen. Den gjordes till en av mina förfäder. Han var något slags ämbetsman hos Gustaf III.

GÄSTEN

Jaså? Jaha, inte äldre än så. Nå, skön är den ju i alla fall. Man sitter nästan klistrad i den. Ah!

(Han lutar sig bakåt och stolen knarrar igen.)

VÄRDINNAN

Knappast.

GÄSTEN

Förlåt?

VÄRDINNAN

Man sitter inte nästan klistrad i den.

GÄSTEN

Inte? (skrattar) Ja, det tycker i alla fall...

VÄRDINNAN

Nej! Man *sitter* klistrad i den.

GÄSTEN

(skrattar)

Jaså? Ja, det var ju det—

VÄRDINNAN

(avbryter)

Försök resa dej så får du se!

GÄSTEN

Ska jag försöka resa mej?

VÄRDINNAN

Ja!

GÄSTEN

Men jag sitter bra. Varför ska—

VÄRDINNAN

(avbryter)

RES DEJ!

(Gästen försöker resa sig, sitter fast, skrattar besvärat och försöker igen.)

GÄSTEN

Det går ju inte.

VÄRDINNAN

Nej, det var ju det jag sa!

GÄSTEN

Skärp dej nu. Hur gör man?

VÄRDINNAN

Gör vadå?

GÄSTEN

Hur kommer man upp?

VÄRDINNAN

Du verkar ju ovanligt korkad. Man kommer inte upp. Man...
kommer... inte... upp!

GÄSTEN

Va menar du?

VÄRDINNAN

Precis det jag säger: man kommer inte upp.

GÄSTEN

Men...

VÄRDINNAN

Ja?

(Gästen rycker och kämpar i stolen)

GÄSTEN

Hur ska jag komma loss då?

VÄRDINNAN

(skrattar)

Jag säger ju att du inte kommer loss.

GÄSTEN

Aldrig?

VÄRDINNAN

Aldrig.

(Tystnad)

GÄSTEN

Men... Men... hur ska man, jag menar... hur ska jag äta då?

VÄRDINNAN

Det är knappast mitt problem. Är du så dum att du sätter dej
så får du väl skylla dej själv.

GÄSTEN

Men du sa ju att jag skulle sätta mej.

VÄRDINNAN

Ja det är klart, var skulle du annars sitta?

(Gästen kämpar igen.)

GÄSTEN

Men jag kommer ju att svälta ihjäl. Har du en aning om hur plågsamt det är att svälta ihjäl?

VÄRDINNAN

Självklart vet jag det! Man lär så länge man lever. (skrattar)
Så länge man lever.

(Gästen kämpar. Dörren hörs öppnas och stängas. Någon stampar av sina skor och frustar lätt. En man kommer in i vardagsrummet.)

VÄRDINNAN

Heej! Har du haft en bra dag?

MANNEN

Hejsan. Nej, inte bättre än vanligt, men inte sämre heller.
Man får ju tåla en del. En annan jobbar ju.
Men vem fan är det där?

VÄRDINNAN

Äh, det är bara en kille jag träffade. (hon sänker rösten) Han satte sej i stolen.

MANNEN

(skrattar)

Jaså? Ja det gjorde han ju uppenbarligen. (skrattar) Vilken fjant!

GÄSTEN

Va fan är det här för nåt? Hjälp mej loss.

VÄRDINNAN

Jag har ju sagt att det inte går!

GÄSTEN

Det är klart att det—

VÄRDINNAN

(avbryter)

Inte utan att ha sönder stolen.

GÄSTEN

Jamen—

MANNEN

(avbryter)

Jamen vill du kanske vi ska ha sönder hela stolen? För din skull? Är du så dum att du sätter dej—

GÄSTEN

(avbryter)

Men hon sa ju åt mej—

MANNEN

(avbryter)

Ja det är klart! Vart fan skulle du annars sitta? Va?

GÄSTEN

Det måste ju finnas andra stolar!

MANNEN

Ja dom brukar säga det.

GÄSTEN

Vilka dom?

MANNEN

Kom nu älskling så går vi upp. Jag har jobbat hela jävla dan och jag orkar tumejfan inte stå här och lyssna på den där fjanten. (förlöjligande) 'Det måste ju finnas andra stolar'.

VÄRDINNAN

(fnittrar, säger nåt ohörbart)

MANNEN

(avläggset)

Det är klart det gör.

(deras steg hörs i trappan)

GÄSTEN

Hallå?

Hallå?

HALLÅ? Hjälp mej loss för...
mej loss för HELVETE!

Hjälp

(gästen kämpar, därefter lång tystnad)

GÄSTEN

Hallå?

*